

faa Forslaget kan ikke komme uventet her. Man har sagt: Sagt og anden Skydning, idet Skydning til Skive og deslige Skydning, som ikke er Sigt, dog gjør samme Forstyrrelse. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem, nærede han Frygt for, at Skytteøvelser ikke skulde kunne tilstedes; men det er en Feiltagelse; thi andet Punktum i § 5 tilstede ligefrem Skydning af den Slags. Det ærede Medlem sluttede sine Bemærkninger til denne Paragraf ved at sige, at han foretrak Lovforslagets Affattelse. Selv om man virkelig vilde holde sig til Meningen deraf, saa er Affattelsen ikke saa overordentlig heldig; thi for det Første staar der: „Klapjagt og Sigt i Selskaber“, hvad der efter min Mening er en Autologi, idet Klapjagt ikke kan finde Sted af en enkelt Person, og da der absolut maa være flere tilstede, maa det være det Samme som Sigt i Selskaber. Men saa kommer det vanskelige Spørgsmaal: Hvad er Sigt i Selskaber? — jeg vilde i ethvert Fald hellere have, at der skulde staa „Sigt i Selskab“. Naar to Personer gaa ud sammen, er det saa Sigt i Selskaber? Hvor vanskeligt vil det i det Hele taget ikke være at afgjøre, om det er Sigt i Selskab eller ikke? Naar to, tre Personer gaa ud en Søndag paa en Mark, og gaa der og skyde, hvorledes skal man da overbevise dem om, at de have holdt Sigt i Selskab? Denne Vanskelighed vil undgaa, naar man vedtager Forslaget Nr. 4. Det ærede Medlem gjorde dernæst adskillige Betragtninger gjældende med Hensyn til Lovforslagets § 7 og de Endringer, der ere stillede dertil saavel af Mindretallet som af Flertallet, og han sluttede med at sige, at han i det Hele taget foretrak den Affattelse, som Lovforslaget har, som det foreligger. Den Opfattelse kan jeg nu ingenlunde komme til, at det, saaledes som det var det ærede Medlems Mening, er en saa absolut Ret at holde Forsamlinger, at der ikke bør ske nogen Indskrænkning deri. Ganste vist er det en Ret, som ikke bør indskrænkes mere end nødvendigt, men det forekommer mig, at man i denne Ret til at holde Forsamlinger lige saa godt som i Retten til at gjøre alle andre Ting kan gjøre Indskrænkninger ved Helligdagsanordningen. Folk maa ikke lade deres Skibe, uden der foreligger en særlig Nødvendighed derfor, man maa ikke kjøre med Arbeidsvoogne, kort sagt, Alt, hvad man ellers har Lov til at gjøre, indskrænke vi Retten til at gjøre af Hensyn til Helligdagene, saa jeg kan ikke faae Die for denne Ukrankelighed for Retten til at afholde Forsamlinger. I og for sig er den jo fuldstændig uskadelig, men jeg har den Opfattelse, at alle saadanne Foretagender, der ved den Maade, hvorpaa de udføres, egne sig til at tilbringe sig almindelig Opmærksomhed, at lede Folks Sind og Folks Tanke bort fra Helligdagene, bør være utilstebelige, saa lange Gudstjenesten varer, og det tror jeg frem for Alt, at interessante offentlige Forsamlinger gjøre. Det maa erindres, at

efter Forslaget, som det foreligger fra det andet Thing, er der Intet i Veien for at holde offentlige Forsamlinger Kl. 8 om Morgenen; men jeg vil spørge Enhver, om han tror, at det vilde være heldigt for Helligdagenes Fred og Ro, at en saadan Forsamling, selv om den ikke varer længere end til Kl. 9, spredes over Byen og udbreder Alt, Andet end Ro og Stillehed; det forekommer ikke mig. Det ærede Medlem mente, at der ellers ikke var Tid nok til at holde flige Forsamlinger. Det skal jeg indrømme, dersom man vedtager Mindretallets Forslag, saaledes at der ingen Forsamling kan begynde før efter Kl. 4, idet der jo saa vil være Tid paa Næret, nemlig om Vinteren, hvor der ikke vil være Tid til at afholde Forsamlinger; om Sommeren vil der være Tid nok. Det er ogsaa det, der har bevæget Flertallet til at stille Forslaget under Nr. 6, hvor man har søgt at finde en Form, under hvilken Tiden vil kunne udstrækkes saa meget som mulig uden at skade Helligdagens Ro og Fred. Den ærede 2den Landstingsmand for 7de Kreds (Cl. Johansen) mente, at det nævnte Flertalsforslag under Nr. 6 var utydelig affattet, idet der jo kunde tænkes det Tilfælde, at der var to Naboegne med hver sin Kirke, hvor Gudstjenesten er i den ene Kirke om Formiddagen og i den anden om Eftermiddagen. Altsaa vil man i det Sogn, hvor der er Eftermiddagstjeneste, være forhindret fra at begynde en offentlig Forsamling saa tidlig som i det andet Sogn, det er ganste vist; men jeg ser ikke nogen Ulykke i, om man i et Sogn skulde være hindret i at begynde en offentlig Forsamling Kl. 11 og være nødt til at vente indtil Kl. 2. Naar offentlige Forsamlinger kunne paabegyndes Kl. 2 om Eftermiddagen, tror jeg, at der er tilstrækkelig Tid, hvad enten det er politiske Forsamlinger eller Forsamlinger til Fornøielse. Det ærede Medlem, som jo ogsaa har sine Erfaringer fra Landet, vil vistnok indrømme mig, at i Reglen afholdes flige Forsamlinger ikke, førend Folk have spist til Middag, altsaa Kl. 1—2. Vil man søge at faae Lilladelsen skudt noget tidligere op paa Dagen, vil det alligevel ikke have Noget at betyde. Bestemmer man derfor Tiden til, naar Tjenesten er forbi, hvad der i de fleste Sogne vil sige Kl. 11 og i nogle andre Sogne hveranden Søndag Kl. 2, saa er Forsamlingsfriheden hædet tilstrækkelig lige over for Helligdagen. Det ærede Medlem udtalte, at det dog vilde være en underlig Indskrænkning, om en Mand, der ønskede at holde en Forsamling paa en fremmed Egn, skulde forvisse sig om, hvorvidt der i det vedkommende Sogn var Først- eller Sidsttjeneste. Det forekommer mig ikke at have nogen Betydning, thi for en saadan omreisende Person, der holder Forsamling snart hist snart her, er det en ringe Uleilighed gjennem et Brev til en eller anden Bekjendt, som han altid vil have paa Stedet, at skaffe sig Bished for, naar